

Belfast

Kenneth Branagh met Jude Hill, Judi Dench, Caitriona Balfe, Jamie Dornan

RECENSIE KNACK FOCUS ★★★★★

Regisseur, scenarist, Shakespeare-specialist en Hercule Poirot-acteur Kenneth Branagh goot zijn jeugdherinneringen in een beeldschone zwart-witfilm die zo levendig is dat hij voor zeven Oscars werd genomineerd. In het Belfast van de laten jaren zestig wordt een volkswijk opgeschrikt door The Troubles. Aan dat complex conflict tussen protestanten en katholieken worden amper woorden vuil gemaakt. Door de ogen van de enthousiaste, negenjarige Buddy zie je wel barricades, tumult, plunderingen en overspannen ouders maar even goed fanatieke predikanten, te imponeren klasgenotes en fantastische grootouders. Ook al hangt er spanning in de lucht en ontstaan er gevaarlijke situaties, toch word je overspoeld door warmte en tederheid op muziek van de Noord-Ierse bard par excellence, Van Morrison.

Branagh ziet het kleine en intieme met plezier groots, ook stilistisch. Het sentiment, de nostalgie en het brede gebaar zal hier en daar wel door een purist of meerwaardezoeker afgekeurd worden. Je laten meeslepen door de opbeurende oorlogsfilm, is veel leuker.

‘Belfast’: een jeugd tussen kattenkwaad en prikkeldraad ★★☆☆☆

Een guitige Jude Hill als 'Buddy' in 'Belfast', waarin regisseur Kenneth Branagh terugblijkt op zijn turbulente kindertijd in Noord-Ierland. Beeld Rob Youngson / Focus Features

Dat *Belfast* kans maakt op zeven Oscars, heeft vast veel te maken met de feelgoodfactor van dit coming-of-ageverhaal. Regisseur Kenneth Branagh blikt door kinderogen terug op de *Troubles* die zijn jeugd tekenden.

LIEVEN TRIO

De hartverscheurende beelden die ons dezer dagen uit Oekraïne bereiken, zijn een zoveelste herinnering aan hoe oorlog mensenlevens door elkaar schudt. Regisseur en acteur Kenneth Branagh (*Hamlet*) kan daarvan meespreken: toen hij acht was, besloten zijn ouders om het oploeiende geweld tussen protestanten en katholieken in de Noord-Ierse hoofdstad Belfast te ontvluchten. Die hoogstpersoonlijke geschiedenis verfilmt hij in het bitterzoete *Belfast*, dat maar liefst zeven Oscarnominaties verzamelde.

Na een overbodige hedendaagse proloog, die meer weg heeft van een niet zo doeltreffend promofilmpje van de toeristische dienst van Belfast, duikt Branagh in rijk geschakeerd zwart-wit het verleden in. Het is de zomer van 1969. De negenjarige Buddy speelt op straat in de warme namiddagzon. Plots begint de camera om hem heen te cirkelen, en doemt aan het eind van de straat een woedende menigte op. Het vuilbakdeksel in Buddy's hand, dat tot dan toe enkel gebruikt werd in gefantaseerde riddergevechten, moet hem nu echt beschermen tegen een regen van stenen en molotovcocktails. Het is een ontstellende, impressionistisch geregisseerde scène die meteen binnenkomt als een kantelpunt in Buddy's jonge leven.

CHOCOLADE STELEN

Belfast is een kleine film tegen de achtergrond van een grote historische gebeurtenis. De *Troubles* in Noord-Ierland dienen vooral als decor voor een intiem coming-of-ageverhaal. Terwijl in Buddy's straat een barricade wordt opgetrokken, en zijn ouders (charmant vertolkt door Jamie Dornan en Caitriona Balfe) aan vertrekken denken, is Branaghs kinderlijke alter ego vooral bezig met chocolade stelen, het mooiste meisje van zijn klas het hof maken, en tateren met zijn grootouders (Judi Dench en Ciarán Hinds). Een jeugd tussen kattenkwaad en prikkeldraad.

Buddy's ouders schermen hun jongste zoon (guitig vertolkt door Jude Hill) zoveel mogelijk af van de polarisering die hen omringt, en aangezien Buddy's ogen de onze zijn, zien wij de wereld op even kinderlijke wijze als hij. Dat levert een warme feelgoodfilm op, maar ook een die weinig ruimte laat voor complexiteit of frictie. *Belfast* is geen *Roma*.

Meer info & tickets: www.ccbelgica.be – info@ccbelgica.be – 052.20.26.26